

Пътни бележки: визита в гр. Генерал Тошево на Тодоровден - 19.03.2016 г. с клуб „Хинап“

Три клубана хора с увреждания от Добрич, Г. Тошево и Балчик празнуваха заедно Тодоровден и Първа пролет. *Фото: Ани ПЪРВАНОВА*

С много забавни игри ще се запомни срещата на добричлии, тошевци и балчиклии в Г. Тошево на 19 март 2016 г. *Фото: Ани ПЪРВАНОВА*

се утвърждава сред най-просветените началници и добива име на напредничав началник с отговорност за всяка своя постъпка.

Стефан Тошев има и писателски дар. Той става автор на първата батална книга в българската литература – „Писма от войната“. А след разделяне с военната служба написва книгата „Победени, без да бъдем бити“.

И в напреднала възраст си остава с младо сърце. Обича веселите компании, младите хора и дами. Жизнерадостен и щедър, никога не се замисля над паричните проблеми.

Община Генерал Тошево е разположена в най-североизточната част на страната и граничи с община Балчик. Тук има реална предпоставка за висока степен на развитие на селското стопанство. Общината има 42 села, като по-големите са Кардам, Спасово, Красен, Росица, Василево, Преселеници.

Забележителности: 1. Историческият музей е създаден през 2006 г. и е сред най-младите музеи в страната. Постоянните експозиции на музея са представени в гр. Генерал Тошево и в селата Дъбовик (музейна сбирка, посветена на поетесата Дора Габе) и Красен. Това е земя с древна история и култура. Музейната експозиция проследява миналото на региона, както и живота на добруджанец от края

на 19. век и началото на 20. век, има и специални сбирки за известни хора, свързани с този район на България – Дора Габе, Йордан Йовков и генерал Тошев.

В двора на музея особено интерес представляват тракийската гробница и локомотив от 1892 година.

2. Паметник-бюст на Йордан Йовков.

3. Църква „Свети Д. Солунски“.

Културният календар на общината е богат - в края на август се провежда фолклорен събор, посветен на Успение Богородично - през ноември, за Архангеловден, са празниците на града, когато се организира голям събор и поредица от интересни културни събития.

Градът има прекрасно място за срещи, доста голямо, за компания от 100 човека и повече. Нашата група беше най-многобройната – 53 членове на клуб „Хинап“. Беше много приятно да се срещнем отново с два други клуба за хора с увреждания – от Добрич (председател Олег Темелков) и от Г. Тошево (председател Мариан Балев).

В своето приветствие Димка Малева (председател на клуб „Хинап“) от сърце благодари за всички поздравни на своя клуб и подчерта, че от този ден (19 март) настъпва пролетта. За да свърже срещата с Тодоровден тя подари на тошевския клуб изображение на конска глава. Човек не

Паметник на Йордан Йовков в Г. Тошево. *Фото: Людмила ПЕТРОВА*

може без кон – „Каква сила и храброст притежават тези животни!“ Огавна хората имат коне - и на бойното поле, и в стопанствата си. Те се зареждат със силата на коня. Вярна на себе си, Димка Малева донесе малки сувенири, направени от нея, и предложи забавно състезание – нещо като конно състезание.

В своето ответно слово, Олег Темелков говори за важността на редовните събирания на хората от клубовете, когато те се чувстват като едно семейство.

След това последва

тивно общуване и танци. Имах време да посетя парка с паметник-бюст на Йордан Йовков и една много интересна паметна плоча от семейство Запорожанови: „Първа родова среща на фамилия Запорожанови. 12.05.2012 г.“. Много съм благодарна на Станка Димитрова Добрева – наследница на тази фамилия, която ми показа плочата.

Върнахме се в Балчик с две прекрасни картини за нашия нов клуб и голяма благодарност към организаторите на срещата.

Людмила ПЕТРОВА

Добър ден, Приятели на Библиотеката и Поезията!

/Продължение от стр. 1/

Марияна Радева прочете стихотворението „Необходимост“ от поета Матей Шопкин:

Не винаги са нужни ветрове.
И люляци. И нощи теменужни.
Не всеки ден се пишат стихове,
но винаги поетите са нужни.
Обречени, жестоки и добри,
бохеми, богоборци и пройдохи,
поетите приличат на искри,
изтръгнати от своите епохи.
Те светят над съдби и времена,
над бяла утрин и над вечер синя.
Без тази искрометна светлина
светът ще заприлича на пустиня.

За Празника на поезията библиотекарката Магдалена Върбанова каза следното: „Поезията може да бъде отговор на най-силните и дълбоки духовни въпроси и търсения на съвременния човек, но затова трябва да се привлече колкото се може повече внимание към поезията и стиховете, както на поетите класици, така и на съвременните поети.

Езикът е пространството на абсолютната свобода. И на голямата отговорност.

Спомнете си крилатата мисъл на Б.Брехт:

“Никой няма да пита какво е било времето, а всеки ще пита защо са мълчали поетите му...” Мислите, които си изрекъл, докосват душата на онази необременена част от четиращото човечество, която не спира да вярва в идеалите на духа. И в този смисъл думите на Брехт подчертават

непреходността на поетическата истина...

Счита се, че най-старите стихове са били създадени 23 века преди новата ера. Автор на стиховете е поетесата-жрица Ен-хеду-ана (En-hedu-ana), за която е известно само, че е била дъщеря на Саргон, царя на Акада, който завзема Ур, територия на днешен Иран. Тя пише стихове за Лунния бог Нан и неговата дъщеря, богинята на лунната звезда Инанне.

Една от най-известните поетеси на древността е Сафо, наречена още „Божествената Сафо“.

...Обичат ли се хора,
те са щастливи
и грозни изглеждат
в бойни одежди...

...Прегази ти сърцето ми,
тъй както в планината
овчарите нехайно
с краката си прегазват
самотен карамфил
и пада на земята
окървавен
червеният му цвят...

...Не знам какво да правя:
във мен живеят две души...

Живописата, поезията и музиката изискват едно – озарение и талант. Леонардо да Винчи е казал: „Живописата е поезия,

която се гледа, а поезията – живопис, която се слуша“...

Как пиша стихове ли, питаш?
Не пиша стихове. Умея само
да видя звук във скрита мисъл.
И го рисувам в себе си, това е.
Фортуна

Интересен момент в историята на поезията припомни библиотекарката Марияна Радева:

„В реч, произнесена в Дома на литераторите на тържествено събрание по случай 84-годишнина от смъртта на Пушкин, на 10 февруари 1921 г., Ал. Блок казва, че:

“поетът е син на хармонията”,
и маркира
три “задължения” на твореца:
първо – да освободи звуците от родствената им
безначална
стихия, в която съществуват;
второ – да приведе тия звуци в хармония, да им даде
форма;
трето – да приобщи тази
хармония към външния свят...”

Свои любими стихове прочетоха Бистра Велчева, Стефка Керчева, Пенка Димитрова, Иванка Стоянова, Надя Митева, Цонка Сивкова, Стела Дакова и др. членове на Литературния клуб „Йордан Кръчмаров“ към НЧ „Паисий Хилендарски“ Балчик. Празникът на поезията продължи повече от два часа.
Маруся КОСТОВА

